rictus delectat, vulgò solent dici. Ne dicam: quod scripse
ris varietate ventorum varietas aëris, non verò varietas
semina, imò ventorum animalium temperamentum non
inventa commodo; nec est cur singulari delectamenta
Male proinde rebus suis agricola ille prospexerat: qui
Apologo, vel ipsis pueris notissimo, ab Jove commodam sibi
precatur, proindeque eadem pectore obtinet
Quarum enim ex agris, ex hortis, ex pratis fructu
precepisse fingitur. Audiamus fabulæ figmentum. Ita
illic Jupiter annuebat agricolæ cuidam: quod anni
mis ex voto non succederet aëris temperamentum: quod
modè cum in sementi faciendâ, tùm in messe colligendâ
visit. Quod quum in somno comperisset ei abigendi
aëris, audacter petiret. Petiit miser bono à Jove tran
num aërem, petiit pluviosum cœlum, terram petiit fœcundam.
nunc illa ex voto, ac quandoquidem petiit, impetravit. Impetra
pluviosum cœlum, si vellet id placere, cœlum impetravit tran
um, et serenum, sive indigeret aërem impetravit: fœcun
ubique, quæ mille captam daret fructum, terram impetravit,
nihil obstitit, quem ab Jove peteret, nihil fructuum percepit.
si tranquillitate ac serenitate sua responderet aër: etiam
cœlum respunderet pluviis. nihilo etiamsi minus fœcunda
sua respunderet terra. Quin potius miserus agricola, fateri
vel ipso eventu eductus, coguebatur, se ejus, quod ut in
re facienda, ita in messe colligenda optimum foret, penitus
oblitum esse. Auditis hæc, Auditores, et non illico ex
clamate, exclamate mecum: O summam venti cle
mentiam! O venti rem minorem utilitatem! Sunt, me Christo,
beneficia tanta, ut in quavis aliâ; ita in rusticis cum
simi etiam Oratoris linguâ vix enarrari que
perili modo plurima Spiritus S. cœlestis illius venti sunt
ficia: quæ homini Christiano in omni re sacra præstat. Ex
im credenter excitat, fovet, et ad salutem conservat.
timis verò fidem, qua ad salutem tendimus; in pectoribus
um excitat. Dicite mihi fratres, Commilitones, quis vestrum
ignoret, Spiritum S. homines è cœlesti divini verbi semine
nare: ut rectè vivere incipiant. Quis ignoret re
dicite, Spiritum S. corda hominum renovare: ut in no
vitæ ambulent? Patet mihi, patet amplissimus hoc
logorum campus, in quem excurrere pulsem, alij hoc,
de regeneratione, quæ et de renovatione Sacræ
rarum Literarum pandectis tradunt, referre. Dum au
illuc evagari conor, occurrit mihi primò omnium com
simus Gentium Apostolus, D. Paulus, dez Spiritus S.
regeneratione, efficacia & gratia fundit verba. Ego
dem plantavi, Apollo rigavit, sed DEUS dedit incre
tum. Nec in occursum mihi venire ipse salutis nostræ
dubitat: Nisi quis, inquiens, renatus fuerit ex
Spiritu, non potest ingredi regnum cœlorum.
net Suo venti typus: quo ossa defunctorum homi
excitata, apud Ezechielem leguntur. Ut enim
ille Jussiandi efficiebat, ut ossa carne inducerentur,
collectis vitæ viribus reviviscerent: ita Spiritus S. vivifi